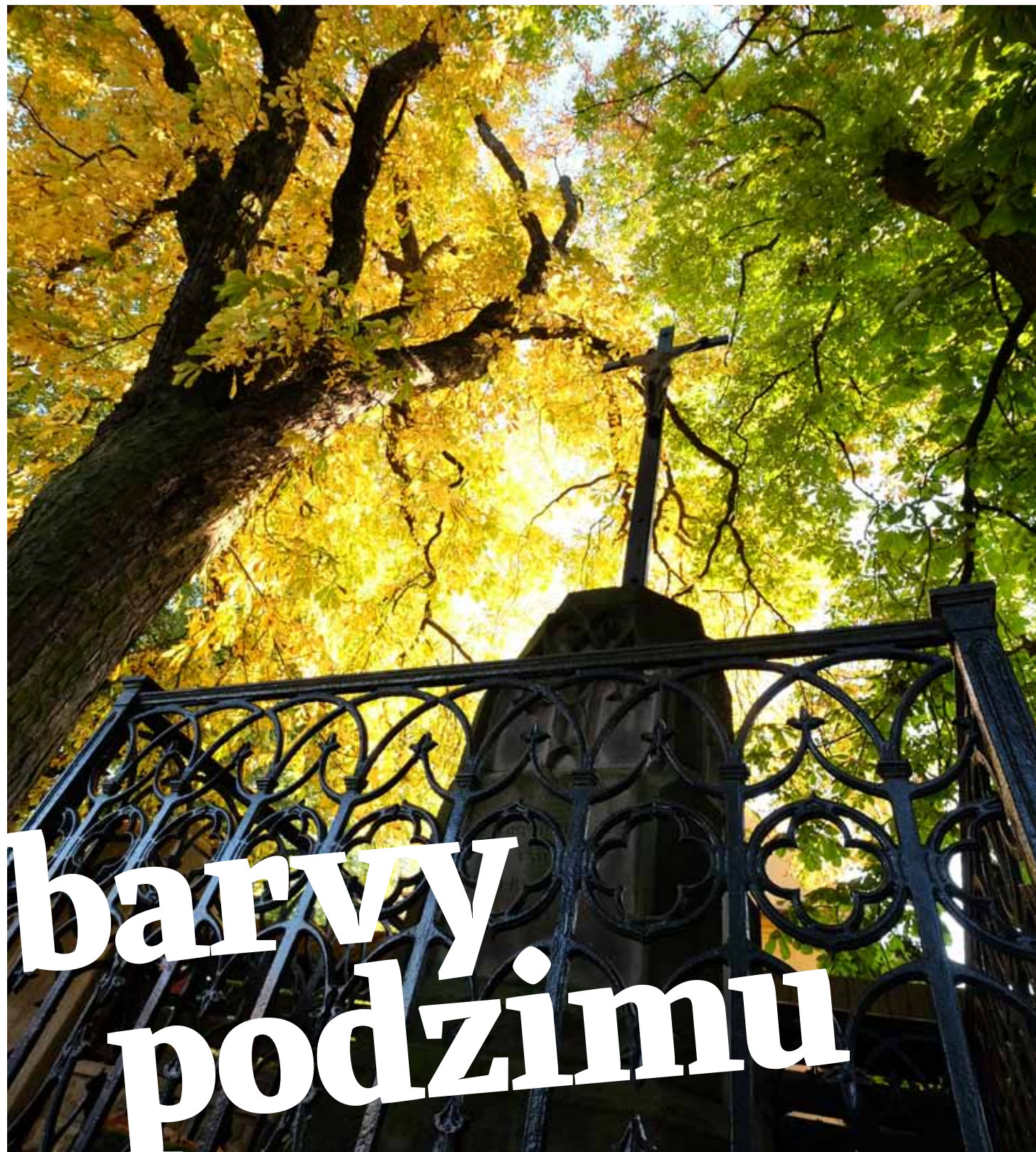

Obec Vlastibořice

OBECNÍ
ZPRAVODAJ
ČERVENEC – ZÁŘÍ
2017

01 *SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ KRONIKU, **02** *DĚTSKÁ HASIČSKÁ SOUTĚŽ, **03** *TROJBOJ KOBYLY
04 *OKOLO VLASTI, **05** *TŘIKRÁT NA MONT VENTOUX, **06** *LETNÍ ULTRA POBÍHÁNÍ
07 *NOVINKY OD SVAČINKY, **08** *VÝZVA, **09** *KRONIKA, **10** *FOTOSOUTĚŽ

Slovo úvodem

Martin Beksa
starosta

Martin Beksa

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych se s Vámi podělil o několik zkušeností. Čas mezi dvěma Zpravodaji letí jako o závod. Naposledy jsme se připravovali na léto, těšili se na krásné slunné počasí, dovolené, děti na prázdninové nicnedělání. A hle, už je tu podzim. Věřím, že každý z vás si za ten čas nějak odpočinul, poznal něco hezkého nebo někoho zajímavého a nabral sílu do chladných dní.

V naší obci se podařilo dokončit rekonstrukci a rozšíření veřejného osvětlení. Zarazilo mě však, že jenom jsme akci dokončili (lidé tolik o nová světla stáli), už je tu nový problém. Světla svítí moc, jinde zase málo, pro jiné veřejné osvětlení nesvítí dostatečně dlouho, jiní si zase stěžují, že plýtváme a máme svítit méně. A jiní zase přicházejí s požadavky, kde ještě by světla měla být přidána, případně umístěna jinde. Samozřejmě se snažíme ještě drobnými úpravami a sledováním nového stavu vše vyladit.

Přijde mi však, že poslední dobou, ať udělá obec cokoli, mnohdy navíc nad rámec běžného, není to zřejmě dost. Řčení „není však na světě člověk ten, aby se zavděčil lidem všem“ se mi vkrádá do mysli stále více. V poslední době je to především ve spojitosti právě s veřejným osvětlením, svozem bioodpadu (jak to, že ještě není vyvezeno, jak to, že není více kontejnerů...), údržbou prostranství v obci (podle

ODPADY

Velkoobjemový kontejner

Velkoobjemový kontejner bude v měsíci říjnu přistaven na Jivíně, otevřen bude každou sobotu od 11:00 do 12:00 hodin. V jiné časy bude otevírán po telefonické domluvě s p. Bittnerem – 604 746 955.

někoho bychom měli sekat a udržovat snad úplně vše a ideálně 5x do roka), hřbitovy ve Vlastibořicích a na Jivíně (je fajn, že jste prořezali a upravili vstupy a okolí hřbitovů, že sekáte častěji, ale ještě opravte opěrné zídky, střechy, oplocení a to nejlépe ihned). Věřte nám, že se obec snaží uspokojovat potřeby v maximální možné míře, investovat do rozvoje, jak jen to jde. Ale není možné stihnout vše ihned, a to s financemi a pracovníky, kterými naše obec disponuje.

Mrzí mne, že se nepodařilo udržet čistou vodu v nádrži po celou dobu trvání prázdnin. Bohužel při počasí, které letos v létě bylo – jako na houpačce – to nebylo dost dobře možné. Snažili jsme se v rámci našich reálných možností, bohužel to nestačilo. Snad by bylo lepší přenechat příští rok péči o kvalitu vody nějaké odborné firmě. Záleží na tom, kolik by nás to však stálo. Pořízení čistírny je nyní nad naše finanční možnosti.

Mám velkou radost z povedené rekonstrukce rybníku v Sedlišťkách. Z mého pohledu byl dlouhotrvající neutěšený stav rybníku, který byl velmi těžko udržovatelný vzhledem k jeho umístění, navíc zarostlý rákosím, plný bahna bez jasných kontur a břehů, s přebujelou zelení a zarostlými plochami okolo, velkou jizvou Sedlišťek. Od června do půlky září pracovala na odbahnění a celkové rekonstrukci rybníka zkušená rybníkářská firma Svoboda z Jindřichova Hradce. Při zpětném pohledu na fotografie to teď ani nevypadá, že je to náš rybník.

Zrekonstruován byl nejen vtokový a výpustní objekt, ale také tři přístupové cesty k rybníku, které chyběly. Kolem rybníku vznikla šterková cestička, lomovým kamenivem byly vymodelovány břehy, dno a část břehů byly dodatečně izolovány bentonitem, okolí bylo vyčištěno, urovnáno a prořezáno. Byly vytyčeny přesné hranice pozemků kolem rybníku. Nyní nás ještě čeká veliký úkol. Dostat do rybníku rychle takové množství vody, aby mohl celý záměr plnit svoji funkci. Možností je několik. Přitáhnout vodu z Mohelky, „přestěhovat“ ji z nádrže z Vlastibořic, nebo čekat na postupné naplnění při deštích a tání sněhu. Již nyní však připravujeme řešení v podobě trvalého přítoku vody do rybníku ze stávajících meliorací nad Sedlišťkami. Rádi bychom příští rok na jaře slavnostně sedlišťský rybník uvedli do provozu. Děkuji Tomsovým za

trpělivost a vstřícnost, s níž realizační firmě umožnili přístup k rybníku.

Velkou radost nám teď, již ve školním roce, udělali naši nejmenší. Standovi a dalším dobrovolníkům se podařil husarský kousek. Sestavili dvě družstva malých hasičů. A ne jen tak ledajakých hasičů. Na hasičské slavnosti ve Vlastibořicích a i při hasičské soutěži v Kobylech byla obě družstva velice úspěšná, dokonce nejúspěšnější. I když musím říct, že jsem velice ocenil férové hodnocení. Nikdo nebyl vyzdvižen jako první nebo další. Vedoucí si velmi dobře uvědomili, že vítězi jsou všichni. Všichni do toho šli s velkým zaujetím a nadšením a hodně velkou roli hrál také fakt, že v některých družstvech byly děti dvakrát tak velké, než v jiných. Jen tak dále!

Potěšila nás také paní kronikářka Staňa Beksová. Kronika naší obce se v krajské soutěži obcí do 2 000 obyvatel umístila na třetím místě. Při slavnostním vyhodnocení v libereckém muzeu jsem byl rád, že si ve Dnech evropského kulturního dědictví naši kroniku mohli prohlédnout i cizí lidé. Děkuje! Kroniku si budete moci prohlédnout při parlamentních volbách v prostorách Obecního úřadu.

Velké poděkování zasluží také paní Mgr. Jitka Malá, která odváděla skvělou práci v naší místní knihovně. Dala knihovnu do vzorného pořádku. Podařilo se jí přivést ke čtení několik dětí, věnovala jim svůj čas, společně vytvářeli malá díla, stala se jim starší kamarádkou. Děkuje! Ve stejný čas, ve středu od 17 do 19 hodin, nahradí paní Malou pan Zdeněk Mikula. Jsem rád, že jsme nezůstali bez náhrady. Přijďte do knihovny a půjčujte si!

Ve dnech 20. a 21. října nás čekají volby do parlamentu. Víím, že jste naštvaní, rozčarování věčnými sliby politiků. Přesto si udělejte čas a přijďte k volbám! Když nepůjdete, odevzdáte svůj hlas stranám, které nechcete. Přemýšlejte nad svou volbou, myslete na svoje děti, rodiče, dejte si pozor na populistické sliby. Vlastibořice byly vždy, co do účasti, na předním místě v Libereckém kraji i celé republice.

Aktuálně probíhá výběrové řízení na firmy, které provedou asfaltování obecních komunikací na Jivíně a ve Vlastibořicích a také na zhotovení dešťové kanalizace, včetně rozšíření vodovodu.

Hezké podzimní dny!

Obecní úřad – aktuální informace

Výsledky hospodaření k 31. 8. 2017

Daňové příjmy2.815.893,25 Kč
Nedaňové příjmy 799.482,72 Kč
Kapitálové příjmy 658.560,00 Kč
Přijaté transfery..... 108.569,00 Kč
Příjmy c e l k e m:..... 4.382.504,97 Kč

Běžné výdaje.....3.381.200,47 Kč
Kapitálové výdaje 997.736,00 Kč
Výdaje c e l k e m: 4.378.936,47 Kč

Zůstatek na běžném účtu činil
k 22. 9. 20173.628.560,57 Kč
Zůstatek na účtu ČNB činil
k 22. 9. 201793.740,42 Kč
Celkem k 22. 9. 2017 3.722.300,99 Kč

Informace z evidence obyvatel k 31. 8. 2017

Přihlášení k TP:

Jisl Jaroslav, Slavíkov 1 (14. 06. 2017)
Rulec Jiří, Jivina 53 (16. 06. 2017)
Rulcová Ivana, Jivina 53 (29. 06. 2017)
Mitter Patrik, Vlastibořice
26 (22. 08. 2017)
Ječná Věra, Vlastibořice 9 (28. 08. 2017)

Odhlášení z TP:

Joštová Stanislava, Vlastibořice
55 (13. 3. 2017)
Fortin František, Vlastibořice 2 (2. 11. 2015)
Říha Zdeněk, Vlastibořice 23 (5. 4. 2017)

Zemřelí:

Malý Bohumil, Vlastibořice
57 (26. 8. 2017)

Narození:

Tomsa Alexandr, Sedlišťka 18 (8. 8. 2017)

Počet obyvatel po změnách

324

Životní jubilea

V červnu oslavily paní Vlasta Altmanová 85 let a paní Marie Šámalová 75 let.
V srpnu oslavila paní Hana Drobníková 75 let.
V září oslavily paní Helena Hetverová a Dana Kopecká 65 let. Paní Stanislava Marešová oslavila 85 let a paní Zdeňka Linková oslavila 60 let.

01 Soutěž o nejlepší kroniku

Kronika

Mgr. Stanislava
Beksová

Soutěž o nejlepší kroniku v Libereckém kraji se koná jednou za dva roky a ve čtvrtek 7. září 2017 proběhlo v prostorách Severočeského muzea v Liberci vyhlášení výsledků.

Radní pro kulturu, památkovou péči a cestovní ruch pro Liberecký kraj, paní Květa Vinklátová, uvedla vyhodnocení nejlepších kronik a jejich tvůrců slovy: „Kroniky jsou zhmotnělá paměť. Psaná kronika je něco, co dokládá dějiny obce, města, rodin. A vést kroniku je krásná a záslužná činnost.“

Kronikáři se svými kronikami soutěžili podle velikosti přihlášené obce ve dvou kategoriích. Celkem se soutěže zúčastnilo 13 měst a obcí. Mezi obcemi do 2000 obyvatel o vítězství usilovalo osm soutěžících a v kategorii nad 2000 obyvatel bylo letos přihláшено pět měst.

V první kategorii si první cenu odnesl kronikář obce Horní Branná, pan Jaroslav Dejmek. Pomyslné druhé místo obsadila obec Blatce na Českolipsku. A na třetím místě skončila kronika naší obce – Vlastibořice – psaná Mgr. Stanislavou

Beksovou. Ve velké konkurenci jsme si tedy oproti roku 2015 polepšili o jedno místo. Byli jsme totiž tentokrát čtvrtí.

První cenu pro město si odnesla kronikářka města Jilemnice paní Jaroslava Kunátová. Druhou pozici obsadil Turnov a třetí se umístila Lomnice nad Popelkou.

„Jedná se o ojedinělý projekt. Je to tak ojedinělá akce, že by bylo zajímavé uspořádat ji celorepublikově. Apeluji na všechny kronikáře a starosty, aby se zmínili o soutěži, aby se jejich kolegové nebáli přihlásit se a ukázat, že jsou na svoji kroniku hrdí a nevádí jim, když se v soutěži neumístí“, řekl Pavel Jakubec, ředitel Státního okresního archivu Semily, který ceny vítězům předával.

Po oficiální části si v krásných prostorách muzea mohli kronikáři společně se starosty, kteří je doprovázeli, prohlédnout vítězné kroniky. Vítězné kroniky jsou psány rukou, krásným čitelným písmem a jsou ilustrovány. Opravdové mistrovství. Toho, bohužel nikdy nedosáhnou, kreslit neumím. A právě proto si třetího místa velmi vážím. Jsem vděčná oběma starostům – svému otci, panu Janu Marešovi a svému synovi Martinu Beksovi, že mě touto činností kronikářky

pověřili, byli a jsou strůjci tolika akcí v obci, že mám o čem psát. Moc si vážím všech, kdo mi pomáhají svými příspěvky a to již mnoho let. A jsem ráda za Obecní zpravodaj, který mě dostane na akce, kde jsem nebyla, a dodá mi kvalitní informace. Bez nich bych nemohla podat budoucím generacím tak ucelený obraz o životě naší krásné obce.

Děkuji všem, že je o čem psát!

Kronikářka Mgr. Stanislava Beksová

Připomínky:

- Jestliže chcete, abych měla autentické údaje a obrázky z vašich akcí, pošlete mi je prosím přímo na mailovou adresu: s.beksova@seznam.cz
- Kroniku, kterou uveřejňuje Obecní úřad ve Zpravodaji na pokračování, psal pan Louda, který již nežije. Pokud máte k některým údajům výhrady, napište je a pošlete do Obecního zpravodaje nebo předejte na Obecní úřad. Do stávajícího textu není možné zasahovat. K omylům došlo jistě neúmyslně.
- Kroniku si můžete prohlédnout při konání parlamentních voleb – 13. a 14. října 2017.

02 Dětská hasičská soutěž Sport ve Vlastibořicích

 Za náš tým
Anička Mikulová

 Zdeněk Mikula

V sobotu 9. 9. 2017 se ve Vlastibořicích pořádala dětská hasičská soutěž. Sešlo se nám tu 6 týmů: z Vlastibořic, Soběslavic a Havlovic vždy po dvou družstvech. Soutěžili jsme v požárním útoku, štafetě, dále ve střelbě vzduchovkou a na nádrži jsme měli možnost plout na raftu. Nechyběl ani skákací hrad pro všechny děti. A kdo vyhrál? VŠICHNI! Byla to zábava.

Kobylský trojboj 03 Sport

 Za náš tým
Pája Pacáková

 Stanislav Bittner

Dne 16. 9. 2017 se v Kobylech konal hasičský trojboj. Letos jsme se zúčastnili se 2 družstvy. Jako první proběhla štafeta. Součástí bylo spojování a rozpojování hadic, přenášení minimaxu a shazování lahví vodou. Pak následoval útok samotný, který se oběma družstvům vydařil. I přes počasí, které nám nepřálo, jsme zvládli i zavrtávanou, která byla posledním úkolem. Po sečtení všech časů přišlo na řadu vyhlášení, které se kvůli dešti přesunulo do místní hasičárny. Obsadili jsme první i druhé místo. Soutěžili jsme v tomto složení: Kryštof a Fík Horalovi, Matěj Čížmár, Kuba Svačinka, Jíťa Chomoutová, Lilínka Beksová, Adélka Brzáková, Luky Bittner, Vojta Houžvička a Ivča a Pája Pacákovy.

Již 5. ročník Okolo Vlasti

04 Sport

 Dušan Koutník

 Martin Smíja
Zdeněk Mikula
Pavel Kadlec
Matěj Kučera
Martin Čížmár

Tradičně druhý červnový víkend se ve vlastibořickém sportovním areálu sešly téměř dvě stovky běžců, běžkyň i běžčat. Počasí nám tentokrát vyšlo tak nějak uprostřed, ne úplně koupací, ale zima také nebyla.

Běžci si opět pochvalovali skvělou atmosféru, za kterou bych rád poděkoval nejen dobře naladěným účastníkům, ale hlavně našemu sokolskému starostovi Pavlovi Svačinkovi, který si mnohahodinové nepřetržité mluvení užívá s každým rokem lépe a lépe.

Z vítězů předchozích ročníků se letos na start nepostavil nikdo, Jiří Václavík právě pobýval v zahraničí, Radek Brunner ladil formu na MS v běhu na 24 hodin v Belfastu (kde ve velké konkurenci obsadil pěkné 13. místo) a loňský vítěz David Pecina

se přijel na start alespoň podívat a omluvit se, protože ho trápila pánská smrtelná nemoc na čtyři a bral antibiotika.

Na hlavní půlmaratonské trati tak s velkým náskokem zvítězil Honza Videcký (AC Mladá Boleslav) před Miroslavem Balatkou (SKP Kornspitz Jablonec) a Romanem Koravským (ELEVEN RUN TEAM), závodníkem, který u nás ještě ani jednou nechyběl.

Mezi ženami pak dominovala Dana Jiříčná (Bonbon Praha) před Veronikou Krásnou a Terezou Hemelíkovou.

Na kratší, ale technicky náročnější krosové trati (7 km) zvítězil reprezentant pořádajícího klubu Tomáš Tomčo před Milanem Kohoutem (Silvini Madshus Team), slávu Sokola Vlastibořice jsem třetím místem ještě mírně vylepšil já.

Titul nejrychlejší zablácené ženy vybojovala Janička Pekařová (TJ Turnov), velmi talentovaná orientační běžkyně s ročníkem narození 2002 (v tomto věku se to snad na dámu ještě prozradit smí). Pro druhé místo si doběhla Erika Kohoutová, pro třetí pak Petra Fibrichová.

Zlatým hřebem programu byl charitativní Běh pro Terezu, jehož se zúčastnilo přes 50 dětí i dospělých. Při vyhlášení výsledků bylo rozdáno mnoho krásných cen, které věnovala firma Natur House manželů Tomčových (děkujeme!!!). Z dětí z Vlastibořic a okolí se na nejvyšší stupeň postavili Lukášek i Matyášek Vrzáň a Violka Pánková, druží skončili Kristýna Lund, Lukáš Bittner a Anička Mikulová. Snad jsem na nikoho nezapomněl.

Pro Domov Tereza, stacionář pro osoby s kombinovaným postižením, se nakonec vybralo přes 10 tisíc korun. Je to o něco méně, než loni, ale snad pomohou. Kromě toho klienti Domova po celý den čile obchodovali se svými povedenými výrobky, všichni, kdo si něco pěkného pořídili, přispěli také.

Nakonec si připravily své vlastní vyhlášení, včetně vlastnoručně vyrobených medailí, děti z Domova Raspenava. Připravily tak všem dojemnou chvíli, protože s medailemi nezapomněly nejen na své průvodce (Martin Čížmár i ostatní s dětmi absolvoval sedmikilometrový kros a přes každý ze čtyř brodů děti přenášel – klobouk dolů!!!), ale ani na pořadatele. Vyrobyly tak za celou akci krásnou tečku, na kterou nikdo z přítomných jen tak nezapomene.

Podle ohlasů běžců i diváků si dovoluji usuzovat, že i pátý ročník se nám organizačně vydařil. Znovu děkuji hlavně Pavlovi, Standovi a ... ne, nebudu jmenovat, bylo by to moc dlouhé a na někoho bych určitě zapomněl. Prostě děkuji našim hasičům a sousedům, kteří nám celý den s organizací pomáhali, věnovali svůj úsměv, benzín a čas, bez vás všech by to nešlo. Mnohem hůř by to šlo také bez podpory obce a sponzorů, za ty největší budu jmenovat již zmíněný Natur House, TopDesign, obec Vlastibořice a další. No a už vůbec by to nešlo bez našich závodníků, takže doufám, že se v červnu zase uvidíme.

05 Třikrát na Mont Ventoux

Sport 137 km/4 400 m (10 h: 26 min)

Milan Jelínek

Na koloběžce vyjet na tento kopec třikrát v jednom dni a tím se zařadit do francouzského „klubu bláznů“ mám v hlavě už delší dobu nejen já (ale i Michal K., Miloš T., Kája C. a další). Trasy vedoucí po silnici nahoru ze třech městeček jsou dlouhé přes 20 km a mají stoupání do 14,5%.

Poprvé

Svou první jízdu začínám nejtěžším výjezdem ráno z Malaucene. Na pravé straně v hezké vile bydlí místní psychiatr, ale je ještě příliš časně na to, abych se ho šel zeptat, zdali je to dobrý nápad jezdit takhle nahoru a dolů. Můj zrušený kemp a (ještě) natěšen letím do kopce po špičkové silnici, která má nahoru při kraji pruh vyhrazený pro cyklisty. Cestou mě občas předjede někdo na silničce, pár slabších kusů předjedu i já a s časem těsně pod dvě a půl hodiny jsem na vrcholu. Je tady zatím jen pár lidí a fotografové, kteří sem každodenně jezdí za svým chlebem, začínají rozbalovat své nádobičko. Sjíždím z „měsíčního kopce“ po ze začátku nepřijemných příčných dilatačních spárách přes vozovku teď ještě docela svižně v zatím minimálním provozu do Saulu. Tady obracím a jedu v začínajícím vedru zatím nevadícím mírnějším stoupáním zpět.

Podruhé

Krajina je nádherně provoněná levandulemi, které se tu hojně pěstují a produkty z nich se prodávají přímo u těchto farem při silnici. Dnes mám výjimečně namontovaný držák na další lahev, ale i tak se zdá, že na dvě lahve vyjet tento kopec bude i pro mne (který moc nepije) limitní. Cestou si dám hnusnej gel, hnusnou tyčinku, začíná se projevovat lehká

únava a teplota 3 km pod vrcholem ukazuje neuvěřitelných 30 stupňů. Všechno tohle dohromady způsobí, že se mi při průjezdu kolem pomníčku cyklolegendy Toma Simpsona udělá slabo a jsem rád, že se doplácám na vrchol podruhé. Sjíždím opatrně dolů do Bedoinu, provoz nahoru i dolů je velmi silný a nemá cenu se tady zrakvit zbytečně riskantní jízdou. Stále mi není akorát, zkusím se najíst a při pohledu nahoru na nekonečně vzdálený vrchol kopce se musím hodně přemlouvat, že se mi tam v tom pekelném vedru zase chce.

Potřetí

Jízda má do svižnosti hodně daleko, začínám toho mít akorát dost. Začínají mne napadat podobné myšlenky, jako měl Honza Vlášek na Giru – co taďy vlastně blbnu? Proč nejdu raději s chotí do vinice na dobré víno a podobně. Zastavuji a dám v klidu banán i pití a pokračuji hlemýždím tempem dál. Už to není optimismus jako ráno, kdy si člověk v první třetině (stejně jako na několika set kilometrových přejezdech) vypočítává, jak rychle bude v cíli a jak to dnes pěkně jede. Spíše mám pocit jednohého postřeleného vojáka vracejícího se z fronty domů. Asi v polovině kopce mi hlavou proběhne nezapomenutelný zážitek, jak jsme tu před čtyřmi roky jeli nejdelší etapu Tour de France končící právě tímto výjezdem, a kde nás opilé davy fanoušků plácaly po zádech a polévaly chlastem... To byla jiná euforie, dnes se mi chce spíš umřít a né koukat pořád na vrchol kopce, který se dnes vůbec nepřibližuje. Konečně vrchol a rychle pryč, v životě už tenhle kopec nechci vidět. Přijíždím do kempu a sprchou i jídlem se vracím do normálu. No nakonec to bylo náročnější, než jsem si myslel – byl to asi i součet únavy, nevyspání, špatné životosprávy i vedra. A v neposlední řadě taky slušná zkouška psychiky. Natrénovat na tohle úplně nejde, člověk není moc připravený na to, jezdit v kuse

takovéhle kopce, které mají desítky kilometrů, a nedá se v nich navíc odpočívat, protože mívají dlouhé úseky s konstantním stoupáním. Každopádně teď už vím, co odpovím Michalovi Kulkovi, až mi zavolá, kdy vyrazíme na Ventoux, abychom si tuto porci dali pro jistotu dvakrát...

Povídání s Jelenem o Mont Ventoux

Milane, Ventoux jsi si chtěl dát původně k šedesátinám. Proč až teď?

Poslední dobou jsem oslovil řadu lidí, ale nějak se nedařilo vymyslet slušný termín. Taky mi připadalo, že většině dotázaných se do toho moc nechtělo. Navíc já jsem tam chtěl jet najisto, že ten den nebude pršet, což mi naštěstí umožňuje moje svobodné povolání. Nyní jsem dokonce původní termín posunul o týden. V dešti bych to nejel, na čtyřtisícovky taky nelezu ve špatném počasí. Chci si to užít a být v pohodě a ne se za každou cenu někam drápat. Francouzi hodnotili výjezd velmi dobře a spíš se omlouvali, že tam do teď neměli v klubu bláznů kategorii koloběžek, což se mým výjezdem nyní změnilo.

Ohlédni se ještě za tím dnem, když jsi tam byl poprvé...

Poprvé jsem jel Ventoux v roce 2013 v rámci nejdelší etapy (242 km) Tour de France, která právě zde na kopci končila. Samotná etapa se nám jela dobře, ale jen proto, že jsme byli odpočatí. Úžasná a neopakovatelná byla atmosféra, kterou dělají desítky tisíc diváků, karavanů a aut, kterými je tento kopec doslova obsypán. Ze všech koutů hraje nějaká hlasitá muzika, všude se pije a občas něco asi i kouří. Lidé nabízejí kdeco a jsou velmi uznalí, často se tady totiž koloběžka nevidí. Asi v polovině kopce se hlasitost muziky výrazně zesiluje a my přijíždíme do nějaké diskotéky, ve které zmizela silnice, po níž jedeme. Vjíždím do zdánlivě nepropustného řvoucího davu jako první, ten se nepatrně otevírá, lidé nás plácají po zádech a polévají chlastem. Nakonec mě dav vyplivne o nutný kus dále a pro mne tento absolutně nejsilnější zážitek z jízdy na Tour končí. Ještě si pamatuji, že při dojezdu na kopec o půlnoci mi byla docela zima.

Proč tedy znovu Ventoux a ne jiný kopec?

Inspirovali mne k tomu francouzští cyklisté, které kdysi napadlo, že třikrát vyjet na „jejich“ cyklistický kopec v jeden den by mohl absolvovat jenom blázen. Tak jsem si říkal, že na kole to vyjede nahoru každý Lojza, kdežto na koloběžce to bude mít úplně jinou hodnotu. Nakonec už mám v hlavě i jiné dopravní prostředky, kterými se dostat nahoru, nemusí to být nutně koloběžka Kickbike 28/28.

Psal jsi, že to bylo dost psychologicky náročné. V čem to spočívalo?

Vrchol kopce je vidět často dosti na dálku, takže se přibližuje jen velmi pomalu. Lepší varianta jsou kopce, které se jedou povětšinou lesem a cíl je vidět jen občas. První nejnáročnější výjezd jsem vyjel čerstvě v pohodě bez toho, abych seskočil ze stupátka, přestože jsou tam dlouhé strmé pasáže. Přibývajícím únava ale pak způsobuje, že člověka občas napadne, co tu vlastně dělá, jestli by nebylo lepší z tohoto peklička uniknout.

Konečně jsem zaznamenal, že sis položil během

cesty otázku, proč se trmácíš do kopce, když by sis mohl dát pěkné vínečko dole v údolí. Že by ses konečně začal přesouvat k Hančovině?

„Hančovina“ je občas taky dobrá, člověk přeci nemusí pořád jenom závodit. Důležité je pro vnitřní pocit, aby si to člověk

užil a nebyla to přílišná křeč. Celý den je člověk jen sám se sebou a tak si v hlavě přemílá, kde, co a proč dělá to či ono.

Co tě vlastně táhne na ty velké kopce, každý víkend někde nějaký závod nebo něco podobného. Není lepší si někdy zajít do kina nebo na pivo?

Velké kopce mě táhnou mimo jiné proto, že po vyjetí nahoru následuje sladká odměna v podobě dlouhých sjezdů, při kterých my starší odpočíváme. Kopcovatá krajina je navíc mnohem hezčí a z tohoto pohledu i méně namáhavější, než mlátit neustále nohou do asfaltu na nezáživných rovinách kolem Kolína. A v neposlední řadě se potřebuji zbavit velkého přebytku energie, takže se příliš netrápím tím, jestli mám či nemám správný styl jízdy na jakémkoliv sportovním náčiní. Loňskou sezonu jsem téměř každý víkend věnoval bajkovým závodům, které jsem absolvoval na koloběžce. Cílem bylo přilákat koloběžkáře do přírody a pořád si myslím, že musí přijít zlom. Většina normálních lidí chce totiž jezdit spíš v přírodě, než se motat na silnici mezi troubícími auty a jejich „fakujícími“ řidiči. Místo do kina jezdím spíše na koncerty, zrovna v neděli se těším na Ivana Krále...

A nejbližší plány? Hančovina, nebo někde nějaký masakr?

Příští víkend se těším do Itálie na 1. dolomitský maratón, který pojedeme se „Silviňákama“ na kolečkových lyžích. Je to 50 km/780 m převýšení, které končí 7 km výjezdem na vrchol známé sjezdovky Alpe Cermis. Než zestárnu, plány ještě nějaké jsou, vždycky se budou týkat evropských i českých kopců. Na Islandu by se také dalo leccos podniknout, akorát to tam jsou docela dálky, než člověk něco objedná. Mám také delší dobu v hlavě nejdelší podélný přejezd republiky z Aše do Hrávavy, který má 667 km, ale zatím se na to nikdo moc nadšeně netvářil. Dvojkombinace přejezdů Česka a Rakouska je velmi náročná, zejména u našich sousedů přináší jakákoliv varianta extrémní počet nastoupaných metrů, což by taky asi každého odradilo. Taky stále oddaluji vylezení čtyřtisícového kopce ve Švýcarsku a následný slet padákem do údolí. Plánů bývá dost a potěšitelné je, že se daří je také průběžně realizovat. To se samozřejmě odvíjí od dobrého zdravotního stavu, takže jsem už třeba před pár lety přestal běhat nasucho pouze z preventivních důvodů, aby mě, až zestárnu, nebolely klouby. No a některé plány si s dovolením nechám pro sebe.

06 Letní ultra pobíhání

Sport

Dušan Koutník

Martin Bláha
Renata Kaničárová

Během letošního léta jsem absolvoval několik zajímavých závodů a rád bych tu zmínil dva nejzajímavější.

První z nich se jmenuje Prominentní vrcholy Lužických hor a přestože to vlastně ani žádný pořádný závod není, dal pěkně zabrat. Jde v něm o zdolání všech 18 vrcholů Lužických hor s prominencí (rozdíl nadmořské výšky vrcholu a nejvyššího sedla) větší než 100 metrů. Druhou podmínkou je, že se nakonec musíte vrátit na místo startu, tou třetí, že to musíte stihnout do 24 hodin. Kdy a jakou cestou trasu zdoláte, je na vás, svůj výkon pak musíte prokázat GPS záznamem z mobilního telefonu nebo chytrých hodinek.

S kamarádem Markem Šestákem jsme si vybrali smolný den, byl to snad ten nejstudenější a nejdeštivější z celého června, ale protože jsme jindy volno neměli, vyběhli jsme za vytrvalého deště po osmé večer z Dolní Světlé směrem k prvnímu kopci. Trasa byla náročná, na některé z vrcholů nevede žádná pěšina, a tak jsme si už během noční části nastrádali do

torníček tolik překvapivých zážitků z nočního lesa, že se nám o tom ani nesnilo. Ale protože ultraběžci říkají, že zážitek nemusí být pěkný, ale silný, tak nás to vlastně těšilo.

Po 22 hodinách, dvou minutách a zhruba 115 kilometrech nahoru dolů cestou necestou jsme šťastni dorazili do cíle a stali jsme se tak prvními běžci, kteří tuto výzvu pokořili.

Protože mi otrnulo poměrně rychle, přihlásil jsem se hned po PVLH na srpnový závod na 100 km v německém Lipsku. Kopce jsem nechtěl nějakou dobu ani vidět, a tak jsem vybral tuto plochou a rychlou trať s tím, že se pokusím překonat svůj osobní rekord. Nakonec se mi podařilo zdolat nejen své dosavadní maximum, ale i magickou hranici 10 hodin, a časem 9:47 jsem si splnil další ze svých běžeckých snů.

Ať se sny plní i Vám, stojt to za to!

Podzimní divadelní víkend

Již třetí rok pořádá Sokol Vlastibořice divadelní víkendy, a to na jaře a na podzim. Letošní podzimní divadelní víkend se uskuteční **od 20.10. do 22. 10. 2017** v Kulturním domě ve Vlastibořicích.

V pátek nás poprvé navštíví ochotníci z Bakova nad Jizerou a v sobotu přivítáme přátele z Hrádku nad Nisou. Pohádka je v době uzávěrky Obecního zpravodaje v jednání a tak není ani jasné, zda se děti mohou těšit na sobotu či na neděli. Přesný program najdete na plakátech v místě vašeho bydliště v týdnu před divadelním víkendem.

Těšíme se a doufáme, že opět zaplníte sál v Kulturním domě a dobře se pobavíte.

Jívina klub končí

V roce 2009 se několik přátel v hospůdce u Mirka Fialy na Jivíně rozhodlo založit spolek, který bude pořádat nejrůznější kulturní akce a obnovovat tradice na Jivíně a v okolí.

Postupně byli přijímáni noví členové Jívina klubu a společnými silami jsme začali pořádat masopust, Sousedské posezení, drakiádu, živý betlém, několikrát jsme chystali mikulášskou nadílku, pomáhali jsme s Vlastibořickou teniskou, uspořádali jsme několik autobusových zájezdů a zábav a mnoho dalších menších akcí.

V roce 2016 nás opustil Mírek a my jsme záhy přišli i o místo setkávání. Jelikož nás čekala nemalá administrativa s obchodním rejstříkem ohledně změny sídla a jednatele spolku, byl na valné hromadě předložen návrh o zániku spolku, který byl většinou členů přijat. V současné době se Jívina klub nachází v likvidaci. Co se tím mění? Vlastně nic. Tradiční akce, masopustní průvod, posezení na jivinské návsi, drakiádu nebo živý betlém budete moci navštěvovat i nadále. Budou je pro vás připravovat sousedé z vlastibořicka a některé akce bude pořádat Sokol.

Myslím, že za těch několik let Jívina klub v historii naší obce zanechal stopu a jistě není důležité, kdo co pořádá, ale hlavně, že se sousedé scházejí a vesnice žije.

Rozpis fotbalových utkání TJ Sokol Pěňčín

Sokol Pěňčín si dovoluje pozvat své příznivce a fanoušky na další fotbalovou sezonu v krajské I. B třídě. Naším cílem bude opět bavit útočným fotbalem s týmem složeným z místních fotbalistů a z hráčů našeho blízkého okolí. Celý tým během letní přestávky zůstal pohromadě a byl posílen o mladé fotbalisty z turnovského dorostu Davida Primáška, Lukáše Kunsta a Libora Horníka. Navíc se uzdravily dlouholeté opory - Martin a Jindřich Škrétovi. Do přípravy se naplno zapojil i další místní hráč Pepa Brož, který bude spolu s Martinem Semenským tvořit silnou brankářskou dvojici. Všichni společně věříme, že tato sezona bude stejně tak úspěšná jako minulá, kdy jsme skončili na krásném 3. místě a do soupeřových branek jsme nasázeli 84 gólů za 27 zápasů.

Zbývající podzimní zápasy:

14. 10. 2017 15:30	sobota	Sokol Pěňčín	Dynamo Holany
22. 10. 2017 15:30	neděle	Doksy B	Sokol Pěňčín
28. 10. 2017 14:30	sobota	Sokol Pěňčín	Sokol Jenišovice
04. 11. 2017 14:00	sobota	Stráž nad Nisou	Sokol Pěňčín

Pavel Mizera

07

Novinky
od
Svačinky

Pavel Svačinka

08 Výzva

Redakce

Vážení čtenáři, milí sousedé,

čas od času se k nám na Obecní zpravodaj, který právě držíte v rukou, donese nejen chvála, ale i kritika. Negativní ohlasy zpravidla míří na jeho obsah.

"Pořád samej Jelínek", "to se tu kromě sportu nic neděje?", "co to tam ta Trsková píše za nesmysly?", "starostova hlásná trouba!" a tak podobně...

Je třeba si přiznat, že často máte pravdu. My, jako redakční rada (složení najdete v tiráži), s tím však můžeme jen těžko něco dělat. Rádi zveřejníme vše, co se života

a obyvatel naší obce nějak dotýká a pokud se nepletu, tak za dobu existence Zpravodaje nenastala situace, že by redakční rada zafungovala jako cenzura a něco nezveřejnila. Příspěvky obyvatel vlastibořicka

jsou vítány. Ale musí je nejprve někdo napsat. Článek, který nikdo nenapíše, se zveřejnit opravdu nedá...

Také si musíme přiznat, že ve stávajícím složení už v tom jedeme od září 2011, a novými nápady už po těch letech nesršíme, tak to prostě je.

Proto bychom na tomto místě znovu rádi vyzvali ke spolupráci všechny, kteří by měli chuť se na podobě a obsahu Zpravodaje podílet, ať už jako přispěvatel nebo člen redakční rady.

Dejte nám také vědět, pokud Vám ve Zpravodaji něco chybí, bude-li to možné, zpracujeme na tom.

Nakonec bychom rádi poděkovali těm, kteří se již zapojili. Díky Soně za články nutící k zamyšlení, Milanovi za reportáže z jeho šilených dobrodružství (z těch tří až čtyř, které do každého čísla pošle, už musíme vybírat), Jitce za informace týkající se knihovny, i všem ostatním, kteří čas od času něco poslou.

Těšíme se na Vaši pomoc!

Vlastník 2000: Okresní stavební bytové družstvo Liberec Kamen a spol.

Číslo domu 58

Jiří Beksa 1922–1983, m. Marie 1928 ze ze Sedlštěk čp. 18, kam se přistěhovali z Václavic v r. 1976, d. Jiří 1948, Miroslav 1950 a Ladislav 1953.
Ladislav Beksa 1953, m. Hana 1963 roz. Vondráková, již vdaná Kavková, d. Tomáš Kavka 1984, Jana Beksová 1994.
Vlastník 2000: Ladislav Beksa 1953.

Číslo domu 59 na pozemku od čp. 48

Dvougenerační dům. V domě hlášena Hana Stárková 1947, Martin Šámal 1966, m. Jarmila Michálková 1966, dc. Jarmila 1996.
Vlastník 2000: Hana Stárková 1947.

Číslo domu UL

Nezkolaudovaný domek z r. 1985 pod čp. 42, viz čp. 1.
Vlastník 2000: manželé Pacákovi Liberec

Rekreační chata ev. č. 1

Chata vystavěna v r. 1959, v r. 1963 přístavba, v r. 1971 a 1980 další přístavby.

b/ prostoru kde se v obci nacházejí – parcelní čísla.
c/ využití bytového fondu – evidenční čísla.
d/ vlastnictví – čísla vložek pozemkové knihy (v tomto seznamu nejsou uvedena).
Nejužívanějšími jsou čísla popisná. U nejstarší zástavby značí tento údaj rok, kdy byl dům prvně doložen. Domy doložené v 16. století byly postaveny několik století před tím, v době po založení vsi. Po třicetileté válce v 17. století a téměř za celé 18. století žádné nové stavby ve vsi nepřibýly. S výstavbou bylo započato až po roce 1789, zřízení lokálie. U novější zástavby koncem 18. a počátkem 19. století se rok výstavby nepodařilo zjistit. Stavby vyššího pořadového čísla by měly být novější než stavby ostatních nižších čísel, ale z různých příčin tomu tak vždy není. Letopočty psané *kurzivou* značí, že rok vzniku domu nebyl přesně zjištěn, je to pouhý odhad. Řádky psané v seznamu *kurzivou* značí domy zbořené, řádky psané **tučně** domy v r. 2000 trvale obývané.

Pro zákres a zápis pozemků do pozemkového katastru a do veřejných knih byly veškeré parcely označeny parcelními čísly a to jak pro parcely stavební (zastavěné plochy a nádvoří), tak pro parcely pozemkové (všechny ostatní parcely), dvěma vzestupnými řadami číslic počínajíc číslem 1. Parcelním číslem a názvem katastrálního území je pozemek v rámci celého státu polohově určen.

Nově zavedená evidenční čísla, která měla odlišit domy vyřazené z bytového fondu, evidenci staveb nešťastně zkomplikovala, a způsobují potíže při historickém pátrání.

Přehled vystavěných domů

Nejstarší zástavba

pop. č.	ev. č.	parc. č.	doloženo	vlastník, poznámka
1		22/1	1588	Zima Jan Ing. Turnov
2		23	1594	Skřivánek Bronislav a Venuše
3		26	1587	Simek Evžen Ing. Arch. a Eva Arch. Praha
4		17	1624	Havelková Miroslava
5		16	1730	zbořeno po r. 1945, Louda Josef, „Nad studnicej“
6		15	1591	Kozderka Ladislav a Miluše
7		11	1624	Švec Jaroslav
8		14	1585	Šedivec Jaroslav Ing. CSC. Praha
9		10	1624	Obec Vlastibořice, škola nově 1783.1821, 1878
10		6/1	1594	Thořová Věra Liberec (bývalá tvrz)
11		27	1624	Banghová Alena Hodkovice
12	9	31	1700	Mikulášek František a Eva Jablonec n. N.

Novější zástavba (po očíslování domů v r. 1771)

pop. č.	ev. č.	parc. č.	doloženo	vlastník, poznámka
13		19	1790	Tomášek Miroslav
14		20	1790	zbořeno po 2. světové válce, Frant. Šelemberk
15		18	1794	Obec Vlastibořice prodejna
16		29	1790	zbořeno, Frant. Šelemberk, Korejtko
17		11	1790	Čihař Zdeněk a Marie Praha
18		25	1790	Pavlů Vladimír Příšovice a spol.
19	6	24	1790	Vyhlas Vlastimil Český Dub a spol.
20	7	21	1800	Bittner Josef a Květoslava Vlastibořice 56
21		12	1810	zbořeno, výměnek u čp. 2, býv. Kampelička
22		50	1810	Benešová Hana Liberec
23		7	1818	Církev ř. k., fara od 13. stol., přístavba 1796
24	5	30	1820	Mach Dobroslav (na Korejtku) Liberec
25		4/1	1823	Jirmanová Isa MUDr. DRSC. Praha
26		5/1	1845	Obec Vlastibořice kulturní dům
27		84	1845	Vondráková Lenka Vlastibořice 55
28		85	1845	Glázr Jaroslav Liberec a spol.
29		86	1850	Ťukalová Dagmar a spol.
30		87	1850	Švec Jaroslav Vlastibořice 7
31		83	1850	zbořeno 1961 patřilo k čp. 10
32		88	1852	Hartychová Marie Liberec
33		101	1862	Sluka Zdeněk
34		99	1864	Lhotáková Blažena
35		100	1876	Jaroš Miloslav a Alena Praha
36		102	1876	Sehnal Petr Ústí n. L. a spol.
37		103	1876	Kadlec Pavel Hodkovice n. M. a spol.

09

Kronika

(pokračování)

Číslo domu 54

Švára Bohumil truhlář z Příšovic 1903–1976, m. Marie Adamová 1910–1989, dc. Jitka. Josef Drahoňovský 1925–1991, m. Jitka 1931–1986 odtud, dc. Jitka 1954.
Jan Ledabyl 1954 z Jičína, m. Jitka 1954, syn Jan 1979, dcera Renata, žijí v Jičíně.
Domek s truhlářskou dílnou vystavěn v r. 1939.
Vlastník 2000: Jitka Ledabylová Jičín.

Číslo domu 55

V domě 6 bytů, viz abecední seznam obyvatel. Vlastník 2000: Okresní stavební bytové družstvo Liberec a spol.

Číslo domu 56

V domě 6 bytů, viz abecední seznam obyvatel. Vlastník 2000: Okresní stavební bytové družstvo Liberec a spol.

Číslo domu 57

V domě 6 bytů, viz abecední seznam obyvatel.

Vlastník 2000: vnuk zakladatele Ing. Svatopluk Gleich, bydlí v Praze.

Seznam obytných domů a jejich vlastníků v r. 2000

Stavby v jednotlivých osadách obce jsou opatřeny čísly z hlediska:
a/ času kdy vznikly – popisná čísla (pouze domy obytné) – příl. 9,10,11,12,

dílo
Ing. Oldřicha
Loudy

na pokračování

38		107	1876	Beran Václav Sychrov Vlastibořice
39		280	1612	Losová Magdaléna Praha a spol. (pův. Trávníček)
pop. č.	ev. č.	parc. č.	doloženo	vlastník, poznámka
40	8	108	1877	Zajíčková Helena Praha
1		113	1879	Kvapil Jiří Mladá Boleslav
42		111	1893	Tomášek Miroslav a spol.
43		123	1903	Boháček Stanislav Děčín
44		124	1904	Zámorský Václav Ing. a Ludmila Všetaty – Přívory
45	4	125	1905	Průšová Irena Roztoky
46		16/2	1912	Brzobohatá Jana Jablonec n. N.
47		126	1912	Ždímal Milan a Květoslava Semily a spol.
48	3	13/2	1913	Michálek Josef a Jaroslava
49		127	1913	Pražák Bořivoj Ing. a Zuzana Praha
50		130	1923	Gillernová Marie Liberec a spol.
51		132	1925	Pudíl Petr a Marcela Praha a spol.
52		133	1926	Jiránková Dana Praha a spol.
53		136	1931	Obec Vlastibořice Kampelička
54		137	1939	Ledabylová Jitka Jičín
55		152	1974	Okresní stav. bytové družstvo Liberec 6 a spol.
56		440	1975	Okresní stav. bytové družstvo Liberec 6 a spol.
57		441	1975	Okr. Stav. byt. družstvo Liberec 6 KAMEN a spol.
58		442	1977	Beksa Ladislav
59		459	1994	Stárková Hana
UL		?	1985	manželé Pacákovi Liberec
	1	161	1950	Gleich Svatopluk Ing. Praha, chata

Stavby bez čísla popisného, s číslem stavebním

Č. st. 1 – Kostel sv. Kateřiny, kamenný, asi z počátku 13. století. Nynější úprava kostela je z 18. století.

Č. st. 3 – Zvonice ze starých dubových trámů krytá šindelem na hřbitově ze 17. století.

Č. st. 2 – Kostnice na hřbitově na způsob apsidové kapličky s kostmi zemřelých na mor r. 1771.

Požární zbrojnice za čp. 20 přemístěná sem od rybníka. Seznam je neúplný.

Abecední seznam obyvatel a vlastníků rekreačních objektů v r. 2000

(objekty označené hvězdičkou slouží rekreačnímu obývání)

Příjmení	Jméno	Čp.	Če.	Příjmení	Jméno	Čp.	Če.
Anděl	Oldřich	52*		Ledabylová	Jitka	54*	
Anděl	Václav	51		Lhotáková	Blažena	34	
Banghová	Alena	11*		Linhart	Jaroslav	53	
Beksa	Ladislav	58		Linhartová	Blanka	53	
Beksová	Marie	58		Linhartová	Jaroslava	53	
Beksová	Hana	58		Losová	Magdaléna	39*	2*
Beksová	Jana	58		Louda Ing.	Oldřich	50*	
Benešová	Hana	22*		Macoun	Dobromil	53	
Beran	František	38		Macounová	Jaroslava	53	
Beran	Václav	38		Mach	Dobroslav	24*	5*
Beranová	Ladislava	38		Máj	Karel	23	
Beranová	Hana	38		Michálková	Jaroslava	48	3
Bittner	Stanislav	15		Mikulášek	František	12*	9
Bittner	Josef	56		Mikulová	Hana	20	7
Bittnerová	Květoslava	56		Nebuželský	Milan	55	
Bittnerová	Renáta	15		Pavlů	Vladimír	18*	
Bretšnajdr	Jiří	57		Porš	Rudolf	56	
Bretšnajdrová	Romana	57		Poršová	Hana	56	
Bretšnajdrová	Hana	57		Pražák Ing.	Bořivoj	49*	
Brzobohatá	Jana	46*		Průšová	Irena	45*	4
Bukovan	Roman	56		Pudil	Petr	51*	
Bukovan	Štěpán	56		Sedláček	Lukáš	15	

Příjmení	Jméno	Čp.	Če.	Příjmení	Jméno	Čp.	Če.
Bukovanová	Maria	56		Sedláčková	Olga	15	
Bukovanová	Gabriela	56		Sedláčková	Karolina	15	
Buschek	Richard	47*		Šimek Ing. Arch.	Evžen	3*	
Buřil	Václav	55		Skřivánek	Bronislav	2	
Čihař	Zdeněk	17*		Skřivánková	Venuše	2	
Dítě	Roman	55		Sluka	Jiří	33	
Dítětová	Eva	55		Sluka	Zdeněk	33	
Frydrych	Jaroslav	57		Sluka	Radek	33	
Frydrychová	Veronika	57		Sluková	Věra	33	
Gillernová	Marie	50*		Sluková	Ladislava	33	
Glázar	Jaroslav	28*		Sluková	Jana	33	
Gleich Ing.	Svatopluk		1*	Stárková	Hana	59	
Hartychová	Marie	32*		Sudová	Hana	26	
Havelka	František	4		Šámal	Martin	59	
Havelková	Miroslava	4		Šámalová	Jarmila	59	
Hujer	Kamil	55		Šámalová	Jarmila	59	
Hujer	Kamil	55		Šedivec Ing.CSC.	Jaroslav	8*	
Hujer	Jan	55		Šittnerová	Alena	57	
Hujerová	Jana	55		Štrbavá	Erika	56	
Chleborád	Jaroslav	56		Štrbavá	Eliška	56	
Chleborád	Rostislav	56		Štrbavá	Blanka	56	
Chleborádová	Danuše	56		Štrbavý	Ernest	56	
Chleborádová	Simona	56		Šulcová	Marie	43	
Chleborádová	Pavčina	56		Šumbera	Antonín	55	
Chleborádová	Michaela	56		Šumbera	Pavel	55	
Jaroš	Miloslav	35*		Šumberová	Božena	55	
Jelínek	Milan	57		Švec	Karel	30	
Ježek	Hynek	57		Švec	Jaroslav	7	
Ježková	Renata	56		Thořová	Věra	10*	
Ježková	Markéta	56		Tomášek	Miroslav	42	
Ježková	Martina	57		Tomášková	Libuše	42	
Ježková	Kamila	57		Ťukal	Jiří	29	
Jirmanová MUDr.	Isa	25*		Ťukal	Václav	29	
Jošt	Stanislav	55		Ťukalová	Dagmar	29	
Joštová	Eva	55		Urban	Martin	55	
Joštová	Eva	55		Urbanová	Klára	57	
Joštová	Stanislava	55		Urbanová	Petra	56	
Joštová	Iveta	55		Vágner	Libor	36*	
Kavka	Tomáš	58		Vondrák	Jaroslav	55	
Kellar	Jaroslav	37*		Vondráková	Lenka	27	
Kozderka	Ladislav	6		Vondráková	Hana	55	
Kozderková	Miluše	6		Vyhlas	Vlastimil	19*	6*
Kratochvíl	Miroslav	57		Zajíčková	Helena	40*	8*
Kratochvílová	Alena	57		Zámorský Ing.	Václav	44*	
Kratochvílová	Iva	57		Zieglerová	Andrea	15	
Kratochvílová	Šárka	57		Ziegler	Zdeněk	15	
Krčil	Vladimír	55		Zieglerová	Zdeňka	15	
Krčil	Marián	15		Zima Ing.	Jan	1*	
Kvapil	Jiří	41*		Zrůst	Jan	55	
Laurin	Miroslav	15		Zrůstová	Hana	55	
Laurin	Josef	15					
Laurinová	Lenka	15					

Obecní Zpravodaj vydala

© Obec Vlastibořice

v říjnu 2017

Adresa redakce:

Obecní úřad Vlastibořice

Vlastibořice 23

463 44 Sychrov

tel.: +420 485 146 025

e-mail:

zpravodaj@vlastiborice.cz

www.vlastiborice.cz

Redakce:

Ing. Martin Beksa

Pavel Svačina

Dušan Koutník

Mgr. Lucie Koutníková

Stanislav Bittner

Tomáš Vacek

Jazyková korektura:

Mgr. Lucie Koutníková

Fotografie na obálce

© Milan Jelínek

Grafická úprava

© Tomáš Vacek,

Dušan Koutník

ISBN: MK ČRE 20317

— pokračování příště >>

10

Vyhodnocení jarního kola fotosoutěže

Jarního kola, na jehož vyhlášení jsme si museli počkat až do tohoto čísla Zpravodaje, se zúčastnilo celkem šest fotografů. Všechny soutěžní fotografie jsou k vidění na **www.vlastiborice.cz**.

Úvodem dovoluji jen takové malé omluvné povzdechnutí: Zkoušel jsem Lucii účast zakázat... Jenže ona si pořád dělá, co chce!!!

A teď už k samotné soutěži – porota tentokrát hodnotila v tomto složení:
Bc. Zuzana Kocumová, zastupitelka Libereckého kraje, dvojnásobná mistryně světa ve Spartan Race, bývalá učitelka, běžkyně na lyžích a televizní komentátorka, Liberec
Ing. Jan Koreň, strojní inženýr a člen obecního zastupitelstva, Jivina
Michal Vitásek (www.fotopraha.com), profesionální fotograf a tvůrce webů, Praha

Všem třem porotcům tímto mnohokrát děkuji, a protože Michal ke svým pěti obodovaným fotografiím přidal i krátké zdůvodnění, máte možnost vidět, jak vaše díla hodnotí profesionál:

#015: Fotografie rozkvetlého sadu je kvalitní po kompoziční i obsahové stránce. Jarní idylka je podtržena pěkným měkkým světlem a láká diváka, aby se ocitnul uprostřed dění, lehnul si pod strom a usnul.
#010: Barevná minimalistická kombinace modré a zelené by možná fungovala i sama o sobě, bez měsíce, který by pro ještě větší potěšení oka mohl být umístěný v levém horním zlatém řezu.
#008: Fotografie živé přírody je založena na ojedinělém momentu a precizní technické kvalitě snímku. Tato fotografie splňuje nároky na ostrost, správné zaostření na oko sýkorky a moment je lehce suplován pootvřeným zobáčkem. V dalším snažení na poli wildlife fotografie by měl mít ptáček v zobáčku červíka.
#003: Dramatická obloha a světlo spolu se sevřenou kompozicí dodává snímku tajemnou atmosféru. Technicky by šlo ještě doladit expozici jak ve světlech, tak ve stínech.
#012: Perfektní moment zachybující krmení ptácat. Na technické stránce fotografie by šlo ještě zapracovat, ale zde je důležitější právě děj.

UZÁVĚRKA LETNÍHO KOLA JE V ÚTERÝ 31. 10. 2017!!!

UZÁVĚRKA PODZIMNÍHO KOLA JIŽ V PÁTEK 10. 11. 2017!!!

Děkuji a těším se na Vaše letní a podzimní příspěvky!

Dušan Koutník

Pravidla soutěže

- a) Fotografie musí souviset s některou z našich obcí (Jivina, Sedlíštko, Slavíkov, Vlastibořice).
- b) Fotografie musí být „na šířku“ a doporučené rozlišení je 4000 × 3000 pixelů. Snímky s velmi nízkým rozlišením mohou být po konzultaci s tiskárnou vyřazeny!
- c) Vítězné fotografie bude za každé čtvrtletí hodnotit jiná porota složená ze zajímavých osobností.
- d) Všechny soutěžní fotografie zveřejníme na obecních webových stránkách.
- e) Soutěžní fotografie posílejte mailem na adresu fotosoutez@vlastiborice.cz.

Lucie Koutníková,
1. místo

Vojtěch Pánek,
2. místo

Petra Urbanová,
3. místo

Dětská hasičská soutěž

Okolo Vlasti

